

Benjamí Casañ Bernal*

El nostre dret a la TV3

L'afirmació del dret a instal·lar repetidors de qualsevol cadena de televisió al País Valencià no implica deixar-los fora d'una reglamentació administrativa. Aquesta, però, ha de tenir efecte derivat de l'existència del dret.

Tot dret ha d'interpretar-se d'acord amb la realitat social del temps de la seua aplicació. Així ho disposa, en el nostre ordenament jurídic, l'article 3 del primer text civil. És aquest ajust constant al sentiment col·lectiu el que fa que les disposicions legals no esdevinguin lletra morta.

La Constitució reconeix als ciutadans els drets a comunicar i rebre informació en l'article 20 i l'accés a la cultura en l'article 44. No cal profunditzar gaire en la possible realitat social actual vivificant d'ambdós drets.

No és d'estranyar que els valencians de Castelló professem la convicció que ens assisteix la Constitució per a repetir des de dins del territori de la nostra comunitat la televisió d'una altra comunitat. Un altre canal de televisió, a més dels preferents, no el menysprea ningú que tinga sentit comú, per bé que l'única raó siga la d'utilitat. Enriqueix intel·lectualment els televidents o els distrau, els quals sempre podran prescindir-ne de la visió si no els agrada.

Si de veritat fugim d'Àfrica i ens acostem a Europa, res millor que acudir a l'exemple d'altres països amb una major qualitat de convivència. Com ara

Suïssa. Hi ha tres canals de televisió nacional, l'italià, l'alemany i el francès. En cada cantó es repeteixen els altres dos emesos en les llengües no parlades en el cantó. I no sols això, hi ha repetidors de canals nacionals estrangers: d'Àustria, Alemanya, Itàlia i França.

L'afirmació del dret a la instal·lació de repetidors

d'aquesta naturalesa dins del territori de la nostra comunitat no significa deixar-los fora d'una reglamentació administrativa. El que cal és que aquesta tinga lloc com a efecte derivat de l'existència del dret. Mentrestant, no havent-hi perjudici per a ningú, no hi ha inconvenient, des del punt de vista legal, perquè el

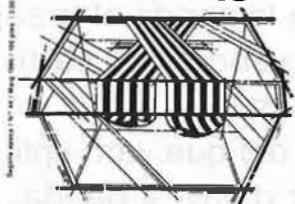
dret es puga exercitar i el repetidor instal·lat funcione.

Per als valencians de Castelló, la nostra pau cultural és un bé. Per descomptat, som respectuosos envers la llibertat dels valencians de València per fer plantejaments de problemes que per a nosaltres no ho són. Només un modest prec: que se'ls queden. Nosaltres optem per la nostra pau cultural i molt difícilment s'aconseguirà que intervinguem en aquesta problemàtica. Irònicament, moltes voltes advertim el desconeixement que es té de nosaltres per part dels valencians de València. Per exemple, el retret que se'ns fa per tenir bisbes catalans. De sempre, la majoria de la nostra província pertany a l'arquebisbat de Tarragona i sentim tan nostre com el cardenal Tarancon la figura d'aquell que fou gran cardenal i arquebisbe de Tarragona, Vidal i Barraquer. Només em cal afegir que em pense que professem una escala de valors distinta a la d'alguns valencians. Per a nosaltres, el que és prioritari i preocupant es resoldre l'atur, pel contingut humà que enclou el problema, resoldre la sequera que patim, promoure l'exportació dels nostres productes, etc... □

* Advocat.

Lluita

**CATALANS
NO VOTEU**

nosaltres no som espanyols

Nova periodicitat mensual.

Comandes i subscriptors:

Estrella, 13-4 • 46007-València

LLUITA:

La revista de l'independentisme